

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej decyzję Rady 2003/17/WE w odniesieniu do równoważności inspekcji polowych stosowanych w Brazylii do upraw nasiennych pastewnych roślin uprawnych i upraw nasiennych zbożowych roślin uprawnych oraz w odniesieniu do równoważności materiału siewnego roślin pastewnych i materiału siewnego roślin zbożowych produkowanego w Brazylii, a także w odniesieniu do równoważności inspekcji polowych stosowanych w Mołdawii do upraw nasiennych zbożowych roślin uprawnych, upraw nasiennych warzyw oraz upraw nasiennych roślin oleistych i włóknistych oraz w odniesieniu do równoważności materiału siewnego roślin zbożowych, materiału siewnego warzyw oraz materiału siewnego roślin oleistych i włóknistych produkowanego w Mołdawii”

[COM(2017) 643 final – 2017/0297 (COD)]

(2018/C 227/11)

Sprawozdawca: **Emilio FATOVIC**

Wniosek o konsultację	Parlament Europejski, 16.11.2017
Podstawa prawna	Art. 43 ust. 2, art. 114 ust. 1 i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Decyzja Prezydium Komitetu	5.12.2018
Sekcja odpowiedzialna	Sekcja Rolnictwa, Rozwoju Wsi i Środowiska Naturalnego
Data przyjęcia przez sekcję	6.2.2018
Data przyjęcia na sesji plenarnej	14.2.2018
Sesja plenarna nr	532
Wynik głosowania	140/0/8
(za/przeciw/wstrzymało się)	

1. Kontekst i wniosek Komisji

1.1. Decyzją Rady 2003/17/WE uznano równoważność niektórych krajów trzecich w odniesieniu do inspekcji polowych i produkcji materiału siewnego niektórych gatunków⁽¹⁾.

1.2. Przepisy te dotyczące materiału siewnego zebranego i skontrolowanego w tych krajach dają takie same gwarancje w odniesieniu do charakterystyki materiału siewnego, organizacji jego badań, zapewniania identyfikacji materiału siewnego oraz jego znakowania i kontroli jak przepisy mające zastosowanie do materiału siewnego zebranego i kontrolowanego w Unii Europejskiej.

1.3. Brazylia i Mołdawia nie należą do krajów trzecich, których dotyczy decyzja 2003/17/WE, w związku z czym zbierany w nich materiał siewny nie może zostać importowany do UE. Oba kraje podjęły zatem wysiłki w celu przedłożenia Komisji wniosku o uregulowanie swej produkcji materiału siewnego (Brazylia: rośliny pastewne i zbożowe; Mołdawia: rośliny zbożowe, oleiste i włókniste, warzywa) na mocy powyższej decyzji w celu zapewnienia ich równoważności i możliwości ich eksportowania do Europy.

1.4. W odpowiedzi na te wnioski Komisja zbadała przepisy Brazylii i Mołdawii w tej dziedzinie. Następnie przeprowadziła audyt inspekcji polowych oraz systemów certyfikacji materiału siewnego w Brazylii i w Mołdawii. Uznała, że wymogi i systemy obowiązujące w tych krajach są równoważne z wymogami i systemami w UE i dają takie same gwarancje⁽²⁾.

1.5. Zatem w obu przypadkach Komisja stwierdziła, że materiał siewny Brazylii i Mołdawii powinien zostać uznany za równoważny wobec takiego samego rodzaju materiału siewnego zbieranego, produkowanego i kontrolowanego w UE. Można tego dokonać decyzją, która musi zostać przyjęta przez Parlament Europejski i Radę.

⁽¹⁾ Na mocy dyrektyw 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE i 2002/57/WE.

⁽²⁾ Zgodnie z przepisami ISTA (Międzynarodowego Związku Oceny Nasion).

2. Uwagi i zalecenia

2.1. EKES przyjmuje do wiadomości pozytywny wynik audytów przeprowadzonych przez Komisję w Brazylii i Mołdawii zgodnie z wymogami przewidzianymi w załączniku II do decyzji 2003/17/WE w celu uznania równoważności przepisów prawnych i oficjalnych kontroli mających na celu certyfikację materiału siewnego.

2.2. Zgodnie ze swymi wcześniejszymi opiniami⁽³⁾ w tej dziedzinie oraz z wnioskami wyciągniętymi podczas dialogu Komisji, zainteresowanych stron i państw członkowskich, EKES popiera omawiane działania ustawodawcze. Ponadto zgadza się z tym, że uznanie równoważności może przynieść korzyści unijnym przedsiębiorstwom z sektora nasiennictwa prowadzącym działalność w Brazylii i w Mołdawii, potencjalnym unijnym importerom materiału siewnego z tych krajów oraz rolnikom w UE, którzy będą mieli dostęp do szerszej gamy materiału siewnego.

2.3. Komitet wyraża wyłączenie zastrzeżenia co do propozycji przyznania Mołdawii równoważności w odniesieniu do materiału siewnego warzyw. Taki materiał siewny, który reguluje dyrektywa 2002/55/WE, jest sprzedawany wyłącznie jako standardowa kategoria, która nie wymaga oficjalnej certyfikacji w celu wprowadzenia do obrotu, lecz deklaracji zgodności przez producenta – i dopiero po etapie wprowadzenia do obrotu – ewentualnej kontroli a posteriori cech i jakości produktu. System opiera się na przyjęciu odpowiedzialności przez producenta, który jest ściśle określonym i łatwym do odnalezienia podmiotem, gdy ma siedzibę na terytorium UE. Identyfikowalność i kontrola nie będą z pewnością łatwe w wypadku produkcji pochodzącej spoza UE. Do tej pory ten obiektywny problem skłaniał UE do podjęcia decyzji o nieuznawaniu równoważności materiału siewnego warzyw z jakiegokolwiek państwa trzeciego. Komitet zwraca zatem uwagę na te problematyczne kwestie i ma nadzieję, że Komisja przeprowadzi dokładniejszy przegląd.

2.4. Jak stwierdziła Komisja, EKES uważa, że uznanie metod certyfikacji omawianych produktów jest środkiem natury technicznej. Niemniej ze względu na to, że otwarcie rynku europejskiego na produkty z państw trzecich wywrze wpływ gospodarczy i społeczny, Komisja zaleca sporządzenie oceny skutków w celu przekonania się, czy przepis ten nie jest krzywdzący dla europejskich producentów, a konkretnie mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw.

2.5. EKES przypomina Komisji, że obecnie ponad 60 % rynku materiału siewnego znajduje się w rękach kilku dużych przedsiębiorstw wielonarodowych. Otwarcie na kraje trzecie, w których produkcja jest pod kontrolą tych samych przedsiębiorstw, może dodatkowo pogorszyć warunki małych producentów i konsorcjów, wywierając znaczny wpływ również na stabilność gospodarczą i społeczną wielu społeczności lokalnych ukierunkowanych na konkretną produkcję. Wszystko to może w najgorszych przypadkach sprzyjać wyludnianiu się społeczności wiejskich, oddziałując na różnorodność biologiczną upraw i produkcji rolno-spożywczej w Europie, gdyż często właśnie małe przedsiębiorstwa chronią stary i tradycyjny rodzaj materiału siewnego przez wyginieciem⁽⁴⁾.

2.6. Ponadto EKES ponawia apel do Komisji, by całościowo oceniła procesy produkcyjne realizowane w krajach trzecich, przypominając, że za produktami po bardziej konkurencyjnych cenach kryją się przypadki wyzysku w miejscu pracy, również nieletnich. Takie podejście wydaje się niezbędne, gdyż UE uczestniczy aktywnie w realizacji celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących rozwoju zrównoważonego 2030. UE jest de facto pierwszym importerem i eksporterem produktów rolno-spożywczych w skali światowej i ma rozważyć swą rolę w ramach dwustronnych i wielostronnych umów handlowych w celu przyczynienia się do poprawy jakości życia i pracy obywateli i pracowników w krajach trzecich, również w celu zwalczania przejawów nieuczciwej konkurencji⁽⁵⁾.

2.7. Wreszcie EKES wyraża nadzieję, że omawiana decyzja wejdzie w życie wyłącznie w wyniku pełnej wzajemności równoważności i uznawania tych samych produktów europejskich, tak by przedsiębiorstwa w tym sektorze mogły mieć większe możliwości wzrostu i rozwoju. Byłoby to zgodne z konkretnymi wymogami przedstawionymi już przez zainteresowane strony na etapie konsultacji.

Bruksela, dnia 14 lutego 2018 r.

Georges DASSIS
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

⁽³⁾ Dz.U. C 74 z 23.3.2005, s. 55; Dz.U. C 351 z 15.11.2012, s. 92.

⁽⁴⁾ Wniosek ten potwierdza fakt, że w ramach konsultacji publicznych online przeprowadzonych przez Komisję nadesłano jedynie trzy odpowiedzi, z których dwóch udzieliły osoby prywatne. Pokazuje to, że w procesie decyzyjnym brały udział wyłącznie duże podmioty na skalę europejską.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 173 z 31.5.2017, s. 20, punkt 1.6.